

բժշկվել այդ ցաւերից, այլ ամօթխածութիւնից
չէ յայտնում իր ցաւերը և տանը փակվում է:

ՆԱՄԱԿ ԱԽԱԼՑԻԱՅԻՑ

Մարտի 11-ին

Հատերն ինձ խորհուրդ են տուել վազ գալ լրացրից, և չը զբկ մեր քաղաքի չարն ու բարին, որովհետև դրանով աւելացնում եմ հակառակորդներիս թիւք Բայց պատերազմի դաշտում մարտնչող զինուրը, —թէ յաղթողը և թէ կուրծքից մեռնողը հաւասար պատկանից են, վատը քամակ գարձնողն է. ուստի ինձ համար նուիրական պարտք համարելով ճշմարտութեան հակառակորդի մէջ մոռնելը, քանի զօրում է զրիչս պիտի զրեմ անտչառապէս առանց ծածկվելու դիմակի տակ:

ԵՐԻԿԱՊԲԱՆ ՂՈԽԸ

կան շատ քաղաքներ, որոնք միմիայն եկեղեցու գանձանակաղբամի և մտմավաճառութեան արդիւնքներով կառավարում են դպրոցներ։ Փառք Աստուծու, որ մեր դպրոցները ազատ են այդ ճակատազրից, նրանց նիւթականը ապահովված է ո. Փրկիչ եկեղեցու անշարժ կալուածքների եկամուտներով, իսկ եկեղեցու ներքին արդիւնքն ամբողջապէս ուղարկվում է վիճակային կօնսիստորիան։ Միմիայն ո. Փրկչի մոմավաճառութեան, դանձանակաստրամի և կրթակների արդիւնքը համուռմ էր մի քանի հազարների, իսկ այժմ չնորդով ներկայ երեսիսանի անհոգ կառավարութեան, մէկ-երրորդտականն անդամ չէ ստացվում։ Եւ ինչու համար այդպէս չը պիտի լինի, քանի որ երեսիսանը խռովել եկեղեցուց, ուխտ է արած այնտեղ ոտք չը կոխելու, (և հաստատ է մնացած իրուխտին)։ Համասկի երկու տարի կը լինի, որ օրերով պէտք է որոնել նրան, եթէ մինը կարուութիւն ունենայ քաղաք մոմ առնելու թէ պատկի, թէ ննջեցեալի և թէ տան համար և այլն, քանի որ երեսիսանը հրաժարական տալով իր պաշտօնից, և հակառակ կօնսիստորիայի հրամանի թէ յանձնել բոլոր հաշիւները տեղական հողեւոր կառավարութեան մինչև նոր երեսիսանի ընարութիւնը, նա ընդդիմանում է մինչև այսօր, ոչ հաշիւ է տալիս հաշուետեսներին, և ոչ էլ յանձնում դորձերը հոգեոր կառավարութիւնն Ոչ պին յայտնի չէ նրա նպատակը և ոչ ոք էլ չէ հետաքրքրվում պահանջելու. դրա հետևանքն այն կը լինի, որ եկեղեցին պիտի տուժէ նիւթականապէս մինչև ամպերի կուտակվելը։ թէ որպիսի ընորհալի անձնաւորութիւններ մեր գործողները և ըստ այնմ պահանջել նրա գործ և արդիւնք։ Շբարեգործական ընկերութեան տեղական նի ընդհանուր ժողովում, որը կայացաւ ա 24-ին (յունվարի), ի միջի այլոց ներկայացու և վարչութեանդ կազմած նախահաշիւր, որ ուանց մանրամասնութիւնների մէջ թափանցեքուէսրկութեան, հինգ ձայնով, չորսի հակա ընդունվեցաւ վաւերացնել նախահաշիւրը Բարովինեան Բարեգործական ընկերութեան պահի բաժինն իր հաստատված օրից մինչև չէ կարողացել գրաւել յինքն ընդհանուր հասարակութեան ուշադրութիւնը և համակրոնը, ինձ, իբրև յիշեալ ընկ. անդամի, համ ներկայացնել վարչութեանդ հետեւեալ առա կութիւնա, որպիսին խոնարհաբար ինդուու յանձնել ընդհանուր ժողովի խորհրդածութե եթէ վարչութիւնդ բարեհածի հրաւիրել մի պիսի ժողով անյապաղ։ Վզորգագործութեան արհեստի վերաբե ծախսերը, որոնք բռնում են ընդհանուր ծ գումարի մէջ մի պատկառելի թիւ և որ ծախսերը՝ հիմնված անցիւալ տարիների փոր վրա, չէ կարողացել ներկայացնել մի չօշա արդիւնք, այդ նպատակի համար յատկա գումարի անբաւարարութեան պատճառով, ու աւելի նպատակայարմար չըր լինի, գորգագութեան համար յատկացրած գումարը գործած այլ նպատակի, թողնելով զորգագործու մասին կարգագորութիւնն անորոշ ժամանակի մինչև բաժինը բարւոքէր իր Փինանսական ։

Եւ ինչպէս լոեր:

Քաղաքի բարեկարգութեան վրա հոգացողը — քաղաքային ինքնավարութիւնն է. բայց արի տես, որ մենք այնքան ընդունակ ենք ինքնավարութիւն ժառանգելու, որ հազար անգամ երանի ենք տալիս դէպուտատական ժամանակներին, քանի որ այն ժամանակ ոչ քաղաքի պարտըն էր լեռնացած և ոչ մեծամեծ հօգսերով ծանրաբեռնված ինչպէս հիմա: Եւ ինչու համար այդպէս չը պիտի լինի, քանի որ «իմասմութիւնը» տարածում է իր զօրեղ բազուկները, և «խաթրը» մեծ դեր է կատարում թէ ընտրութիւնների ժամանակ և թէ գործելու: Առաջարկիր մի միջոց քաղաքի բարեկարգութեան կամ յօդուա կասսայի, եթէ այդ առաջարկութիւնը հաճելի չէ մեր վարդիչներին, — նրանք տարիներով պահում են արիստում, մինչև խոչնդուներ և արգելներ գտնելը այդպիսի արդար և իրաւացի պահանջների դէմ, հետեաբար սառեցնում գործելու եռանդ ունեցողներին: Բաւական է ասել, մինչև անգամ հրաւիրում են իրաւասուներին ժողովի, դալիս է մինը և միւսը իրաւասուներից և գըտնում են վարչութեան տան մէջ մի զրադիր և երկու ծառաներ. սպասում են ժամերով, չեն յայտնում ոչ քաղաքագույնը, ոչ քարտուղարը և դուլները թօթվելով հեռանում. (այդպիսի մի օժնակ պատահեց փետրվարի վերջերում):

Եւ ինչպէս լոեր:

Արդէն յայտնի է, որ թղթի վրա գոյութիւն ունի Ախալցխայում Բարեգործական ընկերութեան ամբիոնը. թղթի վրա եմ ասում, որովհետեւ գործականապէս գոյութիւն ունենալը քաղաքիս ընդհանրութեանը յայտնի չէ: Խր բացման առաջին օրաբին զաղտնագողի սկզբելով միմիայն 27 բաժնորդ ունեցաւ, այնուհետեւ ստորհանաբար անելով հասաւ. մինչև 100: Եօթն տարվայ ընթաց- ում նրա գործունէութիւնը ստիմանսփակիւմ

Եր մի կամ երկու որդեգիրներ պահելով՝ Նսեան դպրանցում, իսկ անցեալ տարվայ գործութեան փորձն ապարդին անցաւ, ներար և բաժանորդների թիւը աստիճանաբաւագելով ցածացաւ մինչև 20—30։ Գորդապութիւն տարածել ինքն ըստ ինքեան մի օգտագույնութիւն է, բայց գործի աջողութեավածք է նիւթական միջոցների քանակունից, իսկ 30 բաժանորդով և մի քանի և զբաժանվի տոկոսով (ուրիշ աղբիւրներ կան տեղական բաժնի համար) արենատանուակարելը հանաք բան չէ։ Այդ կետը ի նունինալով, վաղուց և շատերից ցանկացած ընթերցարան ունինալը աւելի օգտակար է ընդունուելով և ընկերութեան միջոցներին համապահան ծախս պահանջելով, պատիւ ունեցայ զական բաժնի վարչութեան ուղղել հետեւերութիւնա, որի պատճենն ամբողջապէս կցանամակիւ: Բանասէր ընթերցողը կարող է դ

«Բարեգործական ընկերութեան տեղական նի ընդհանուր ժողովում, որը կայացաւ ա 24-ին (յունիսի), ի միջի այլօց ներկայացն կազմութեանդ կազմած նախահաշիւր, որ ռանց մանրամասնութիւնների մէջ յափանցեքուէարկութեան, հինգ ձայնով, չորսի հակա ընդունվեցաւ վասերացնել նախահաշիւր։ Բարովին բարեգործական ընկերութեան կան բաժինն իր հաստատված օրից մինչև չէ կարողացել գրաւել յինքն ընդհանուր հասարակութեան ուշագրութիւնը և համակրո նը, ինձ, իբրև յիշեալ ընկ. անդամի, հաճ ներկայացնել վարչութեանդ հետեւալ առա կութիւնա, որպիսին խոնարհաբար խնդրու յանձնել ընդհանուր ժողովի խորհրդածութիւ նթէ վարչութիւնով բարեհաճի հրակրել մի պիսի ժողով անյապազ։

«Վա այժմ բանալ հասարակական գրադա
ընթերցարան» Այդպիսի հանրուշահ ձևոնալ
թիւնը, որ անշուշտ մի զօրեղ արձագանք է
լիս Բարեգործական ընկերութեան լամփի գ
թեան մասին, հաւանական է, ապագային ա
մեծ թւով բաժանորդներ դրաւելու համար, զ
եւ մեր, ապագայ արդիւնքի գումարը բա
պատկելով կարելի լինի ընդարձակ գործի
նարկելու:

«Քրադաբան-ընթերցարան բանալու խնդիրէտ նոր չէ, սակայն անհրաժեշտ է Աղխայի նման հայաշատ քաղաքի համար, որ ված է մի այդպիսի բարոյական և բազմարմինարկութիւնից. հետեւաբար բարեգործական տեղական բաժինն իր անուան ժանավայել բարութիւն արած կը լինէր քարիս, որի (ընկ.) զլսաւոր նպատակներից ուսաւորութիւն տարածելն է, և այլն»:

Ահա և վարչութեան գրած պատախանը.

«Համաձայն օրադրական եղրակացութեան աղդաբաննելով մակազրութեամբ սոյն յայտարարութիւնը ըստ պատկանելոյն՝ վարչութիւնս յուսում է, որ ինքն արդէն ձեռնարկած լին գորգագործութեան արհեստի տարածմանը, ուստաաքս որոշած է հատակնաշռութեալ առա

զաքիս ցանկացոյ ուսանողուհիների մէջ, ի
ամենայարմար միջոց վերջիններիս համար ո
ան պարէն հայթայթելու: Վարչութիւնս լին
ը ցանկանայ ունենալ և սրիշ բարենպաս
իմնարկութիւններ, ի թիւս որոց և դրադար

նում է մի այդ տեսակ զրադարձնի դոյլ
գա- նը, յայն դեպք վարչութիւնս ամենայն բ
ևանձն է առնում բաց անել և կառավարել
նը- լով սոյն յայտարարութեան մէջ յիշված Շտեղ
ծու- բաժինն իր հաստափած օրից չէ կարողացե
կար րաւել լինքն ընդհանուր հայ-հասարակութեա
ւնը շադրութիւնն և համակրութիւնը վիրաւոր
իւր խօսքերին՝ վարչութիւնս ցաւելով համառ
պատասխանում է, որ այդ միմիայն անհեռ
լած սութեան պառող է։ Վարչութիւնս ընդմիշտ
կա- յելած է և վայելում է հասկացող դասակ
տի կողմից լիովին համակրութիւն, միմիայն
մի բիտ է, որ լոկ մի անձնաւորութեան հաճեց
մա- նելու համար՝ երբեք թոյլ չէ տուել իրան
աս- քմահաճութեան համաձայն շարժիր (Թիւ և
տե- բազրութիւն նախագահի և քարտուղարի Ք
գը- Վարչութեան պատասխանից յայտնվում է
իմը (միմիայն ինքը) արդէն իր որոշմամբ
տելու է այն, ինչ որ կամենում է։ Վելքին

հն հանուր ժողովում վարչութեան նախահաշիւն
ցից բազմապէս ընդունվելու համար բողոքողը
ինքը՝ վարչութիւնն էր, իսկ հինգ ճայնի
կառակ չորս ճայնը պատկանում էր՝ լոկ
նիստներին, որոնք քիչ չառ ծանօթ էին վա-
թեան գործունէութեան։

ա-
ւ և ի խակ յայտարարութեանս մէջ յիշված թէ
ժինը չէ կարողացել զրաւել յինքն հայ-հաս
կութեան ընդհանուրի ուշադրութիւնը և հ
կրութիւնը՝ բառերը վիրաւորակին համարեց
զիտեմ որի կողմից «անհեռատեսութիւն» ։
իմա Խալցխայի հայ-հասարակութիւնն առնուազն
սըն և երկու հաղար հաչւելով, գանում ենր
միակ Բարեգործական ընկերութեան համալի
35 անձնագր են, իսկ միամները 11,965-ը ան-
ար կացողներ։

եմ Անբազմապէս ցանկալով ամենայն աջողութ
նը, պիտի կրկնեմ «Գործք բոյ արդարացուցեն»
պեզ։

Առաջին Հօնուր
Ստացանք ՆՈՐ-ԲԱՅՑԱԶԵՏԻՑ յօդում զէյթու
ների 25 բուբնի, որ գոյացել է այդ քաղաք
և զած թափոնական ներկայացումից:
Մեզ զրում են ՄԵՂՄԻ զիւզից որ այս
սաստիկ տարածված է կարմրուկ հիւանդութիւն
Հիւանդանում են և հաստիաւոր մարդիկ:
Դասորապէս հիւանդութիւնը բազմաթիւ զէ
ըում վտանգաւոր ելք չէ ունենում:

ՄԵՐԱԲԻՑ մեղ զրում են մարտի 9-ից, որ
տեղ եղանակները գարնանային են և դաշտ
աշխատանքները արդէն սկսված են:

Պարսկաստանից ստացած մեր մի մասն նամակից իմանում ենք որ այս տարի ձև Պարսկաստանում բաւական լաւ անցաւ և քիչ ձիւնեց։ Մարտի 8-ից սկսած եղանակը դէն կատարելապէս գարնանաշխին է զարձել։

կրօնական «Русск. Поломникъ» ուսւա չաթաթերթը հաղորդում է որ Կովկասում մտան շուտով հիմնելու Յ միսիօնարական կենտրոնը, գլխաւորապէս այն տեղերում, որտեղ դափառութեանը ամենից շատ վտանգ է սպանում օտար պրօպագանդայից՝ կաթօլիկների, զրքականների, բապտիստների և մալականներից: Միսիօնարները կընտրին աստուածանեական բարձր ուսում ստացած, մի և նոյն մանակ տեղական լեզուներ իմացող մարդկան թերթը հաղորդում է որ «Կովկասում գափառութիւն վերականգնեցնող ընկերութիւնը ուսումնարանների թիւը 25-ից շուտով չափանիկ է՝ մինչև 50 հատ, և առհասարակ ընկերութիւնը դիտաւորութիւն ունի ընդարձակել գործունէութիւնը:

Պարկաստանից մեր ստացած մի մասնա
նամակից տեղեկանում ենք, որ մարտի 4
դաշրեջի հայոց զպոսի թատրօնական դա
ճում, գեղավարութեամբ ա. Ա. Աւագեանցի, և

տասարդ թատերասէրները ներկայացում տուեցին յօգուտ Դավթէծի ազգային հայոց ընթերցարանի: Խաղացին «Սև հողեր» ողբերգութիւնը, որի նիւթը վերցրած է Ախմէտէմուրի գէպի Հայաստան արած արշաւանքների ժամանակներից և Մօլիէրի «Պուրսնիակ» կատակերգութիւնը: Վերջնը թուրքերէն լեզուով ներկայացվեցաւ, որպէս զի տեղայի թուրքերին հասկանալի լինի: Նամակագիրն աւելացնում է որ ներկայացումը լաւ անցաւ, և գանձիմք լի էր բազմութեամբ: Անտրականներում ածում էր զինուորական երաժշտութիւնը:

ԵՐԵՒԱՆԻՑ մեզ զրում են: «Այստեղի գեղատները, մեր կարծիքով, չատ թանգ են ծախում գեղերք: Ունեոր հիւանդների համար, ի հարկէ, զզալի չէ գեղի համար բարձր զին վճարելը, բայց ցանկալի է որ գոնէ հասարակ ժողովրդի համար տրվող գեղերի վրա զները փողը ի շատէ իջեցնէին մեր գեղատներք:»

ԷջՄԻԱԾՆԻՑ մեզ զրում են, որ բարեկենդանի չորեքշաբթի օրը քէփ անող երիտասարդները արձակելիս են լինում թէվօլգէրներից. գնտակներից մէկը պատահմամբ դիալչում է մի տղային և սպանում է նրան:

ԵՐԵՒԱՆԻՑ մեզ հաղորդում են հետևեալք
<Ուսասատանից այստեղ եկած գործարանատէրե-
րից մէկը շուտով ձեռնարկելու է այստեղ մի
գործարան շինելու Մլէր կոչված տեղում, բամ-
բակից զանազան տեսակ ապրանքներ զործելու
նպատակով: Մի այլ գործարանատէր զիտաւորու-
թիւն ունի մակարօններ պատրաստելու հա-
մար մի գործարան բանալ: Այդպէս, եթէ փոքր
առ փոքր միւս գործարանատէրերն էլ սոյնանման
գործերին կը ձեռնարկեն, մեր երեանցի հայ գա-
ճառականներին կը մնայ միայն միջնորդներ
դառնալ դրանց և զիւղական արդիւնաբերողների
մէջ:

ինչպէս մեղ հաղորդում են Երևանից, մարտի
11-ից, քաղաքի զլխաւոր փողոցներով այժմ զըժ-
ւար է լինում անց ու գարձ անել թողի պատճա-
ռով։ Մովմակիցն աւելացնում է թէ բանի մի օր
է արդէն որ սկսել են փողոցների հողը հաւաքել,
բայց գծուար թէ այդ բանը օգնէ քաղաքացինե-
րին անտանելի թողից ազատվելու։

բ- ըսո պետական խորհրդի մէջ քննովեցաւ վարանտ-
ների (ասլրանքների զրաւականով փոխառուու-
թիւն տալու) հարցը Լրագիրը կարծում է որ
ողդ հարցը կը մնավի մինչև ամառը:

«Հիւսիսային գործակալութիւնը» հեռաղբում է
մեղ Տագանրօպից, որ նաւազնացութիւնը բացված
է արդէն և մարտի 16-ից սկսվեցաւ նաւերի բեռ-
ցւում:

ԱԽԱԼՅԻՆԱՅԻՑ մեղ գրում են, որ այդ քաղաքում կազմված մասնաժողովը Զէյթունի հրկի-
զեալիներին նպաստելու, հանգանակեց 536 ր. գու-
մարը, որը արդէն ուղարկվեցաւ թեմական ա-
ռաջնորդին: «Ախալյին միշտ պատրաստ է քա-
րեզորդութիւն անելու, աւելացնում է թղթակիցը,
եթէ լինեն գործին զեկավարող բարեխիղճ ա-

ԱՍԽԱԲԱԴԻՑ ստացանք հետևեալ նամակը:
«Փետրվար ամսից սկսած Ասխաբադում կատա-
րեալ ամառնային եղանակ էր անում։ Շրջակա-
ների բուսականութիւնը արդէն սկսել էր կանաչել,
երբ յանկարծ մարտի 12-ին նորից սկսվեցաւ ձիւն

Մեզ գրում են Ասխաբաղից և հետևելը: «Ինչ-
պէս լսում ենք, պէտք է շուտով դան մեզ մօտ
Բագուկի ռուսաց թատրօնական խմբի մի քանի
դերասաններ, մեր քաղաքում ներկայացումներ
տալու համար: Մեզ համար դա, ի հարիէ, ուրա-
խալի է, որովհետև մենք վաղոց է արդէն որ
զրկված ենք որ և է թատրօնական ներկայացու-
մեց»:

ԳՕՐԻՍՒՑ մեղ զրում են: «Այստեղ վաճառա-
կանութիւնը կատարելապէս ընկած զրութեան
մէջ է: Խաչ վաճառականին ել զիմէք, մի և նոյն
վաճառաները կը լսէր նրա ռեռանից՝ առեւտու և

